

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

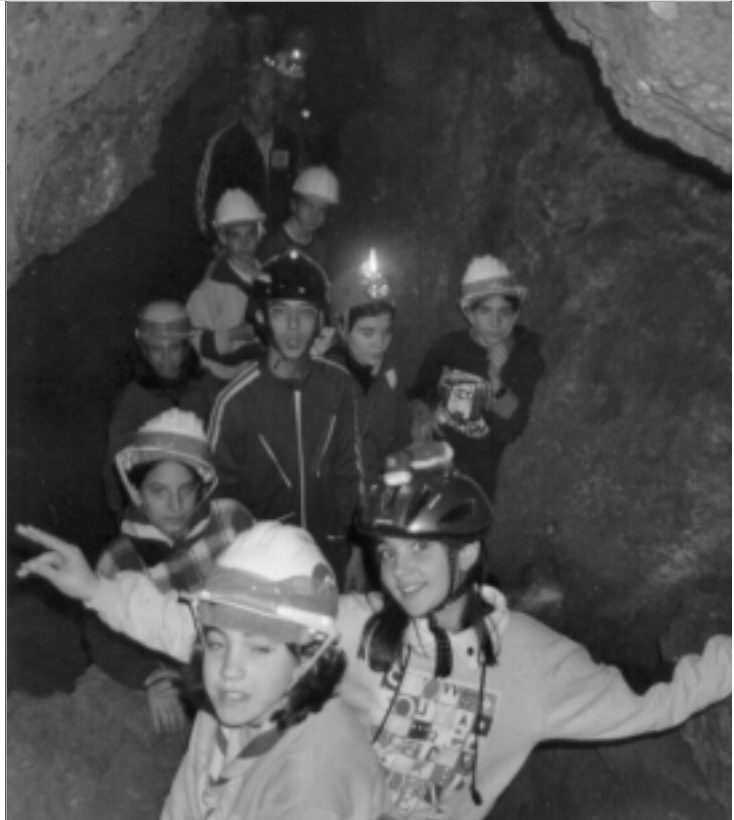
SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Sortida del Gerp
a la cova del Manel
(març del 2000)
amb membres de
l'Agrupament
Martin Luther King*

Núm. 232
Gener
febrer
2001

CICLE SOBRE L'AIGUA

2 febrer — Conferència «La qualitat ecològica de l'aigua», per Antoni Munné, a les 20,30 h a la SEAS.

4 febrer — Excursió de Collsuspina a Castellterçol (Moianès), amb sortida del Parador a les 7 h.

2 març — Conferència «La contaminació de les fonts i els purins», pel Grup de Defensa de la Terra, a les 20,30 h a la SEAS.

4 març — Excursió a la riera de Sorreig (Osona), amb sortida del Parador a les 7 h.

30 març — Conferència «El preu de l'aigua dels rius», per Enric Tello, a les 20,30 h a la SEAS.

1 d'abril — Excursió a la Ribera Salada (Solsonès), amb sortida del Parador a les 7 h.

MATINALS

11 febrer — Excursió a Sant Cristòfol de la Castanya (Montseny), amb sortida de la plaça de Verdaguer a les 7 h.

25 febrer — Sortida cultural sobre modernisme a Canet de Mar, amb sortida de la plaça de Verdaguer a les 8 h.

11 març — Excursió a Montserrat (Bages), amb sortida de la plaça de Verdaguer a les 7,30 h.

25 març — Sortida literària sobre «la Batalla de l'Ebre» (Terra Alta), en autocar i amb sortida del Parador a les 7 h.

8 d'abril — Excursió al turó de Céllecs (Vallès Or.), amb sortida de la plaça de Verdaguer a les 7,30 h.

ALTA MUNTANYA

17-18 febrer — Excursió a la canal Roja del Pedraforca (Berguedà).

17-18 març — Excursió al Carlit (Capcir).

21-22 d'abril — Excursió a l'Aneto (vall de Benasc).

INICIACIÓ ALTA MUNTANYA

10-11 març — Excursió a la pica Roja (vall Ferrera).

ESQUÍ DE MUNTANYA

17-18 febrer — Sortida a Núria.

21 febrer — Xerrada sobre les allaus i els tipus de neu.

10-11 març — Sortida a Andorra.

EL GERP I LA SEAS

La taula de redacció d'aquest butlletí ha cregut convenient dedicar un número al Grup Espeleològic Rats Penats (GERP) perquè enguany celebra els trenta anys de la seva fundació, amb la finalitat que expliquessin l'activitat realitzada durant aquestes tres dècades. Tots guardem un bon record de quan fou secció de la SEAS.

La sorpresa va ser, però, l'escrit de l'amic Francesc Riera que, sota el títol «La SEAS i el GERP, una història d'amor i desamor», dona a conèixer una sèrie de desavinences que hi va haver en els disset anys de coexistència. Quan llegiu l'escrit, potser més d'un es posarà vermell, i és que, per la nostra joventut, no hi va haver, tant per part dels uns com per part dels altres, prou sensibilitat per a sumar esforços en lloc de restar-ne.

Un inici de ruptura fou quan l'any 1982 es creava la Federació Catalana d'Espeleologia (FCE) i la majoria de seccions d'espeleologia, que a nivell oficial depenien del Comitè d'Espeleologia de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), se separaven d'aquesta. El problema venia de lluny, ja que el Comitè d'Espeleologia rebia directament diners de la Federación Española de Montaña i va

tenir un vot de censura per no lliurar els comptes a l'assemblea de la FEEC de 1979; malgrat això, un any després la majoria de centres excursionistes del nostre país voten a favor que l'espeleologia no se'n vagi dels centres «mare» (l'ERE del CEC; el SIS del Centre Excursionista de Terrassa...). El GERP, però, condicionat pels estatuts de l'Ateneu d'aquells moments, en què les seccions no podien tenir subseccions —la veritat és que era una bajanada, ja hi tornàvem a ser amb la cançó de l'enfadós dels estatuts!—, es va quedar al carrer i molts socis de la secció van demanar al Jordi Farràs, aleshores president de la SEAS, una «reconciliació», però la batalla ja estava perduda, malgrat els esforços d'en Jordi. El 14 d'abril de 1987 se separen de la SEAS i es constitueixen com a grup propi.

No hi va haver més diàleg. En Francesc Riera va seguir essent un puntal per al butlletí i altres membres del GERP van col·laborar amb la nostra secció infantil quan se'ls va demanar. Confiem que un dia ens podrem tornar a trobar en el mateix camí: l'excursionisme científic amb l'espeleologia de l'esperit de Font i Sagué. Segur que aquell dia no hi haurà desavinences perquè hi haurà una fita comuna. Amics del GERP, malgrat tot: bon trentè aniversari.

EL GERP AVUI I DEMÀ

Lluís Julià i Jimeno
president del GERP

És difícil parlar d'actualitat sense referir-nos a la història del nostre passat, perquè està molt vinculat al present. Considero necessari fer referència a les mines i més èmfasi encara al llibre de les mines, útil per a dur a terme la tasca que hem realitzat durant els últims anys: la restauració de la mina Candeler, on fem visites guiades per a la gent que en vol gaudir. Intentem donar la màxima difusió a les mines per a poder tenir accés al major nombre possible, ja que la nostra il·lusió seria poder donar utilitat a aquests ginyos prodigiosos que en un temps, ara potser llunyà, eren font de vida i de riquesa i, si bé l'oblit els ha minvat la força, esperem que no caigui en sac foradat i tard o d'hora es torni una realitat.

Seguim, però, fent exploracions arreu del nostre país: el Garraf (la nostra escola), Montserrat (ànima del nostre país) i tants altres llocs, i també fora, a França, on els nostres companys del GES del CMB estan topografiant galeries que poden unir la cova Canaletes amb la gran Canaletes; dues cavitats turístiques de primer ordre. També amb altres entitats, com els companys d'Esplu-

gues, de Sant Feliu, etc., amb qui ens ajudem i ens fem costat en exploracions conjuntes i d'altres activitats.

Ara no fa gaire vam fer una expedició a la segona cavitat amb més desnivell dels Països Catalans (-304 m): l'avenc de Sa Campana i amb la sala més gran de Catalunya i de les Balears (145 × 100 m).

Un altre gran repte va ser dur a terme la trobada d'espeleòlegs de Catalunya, que enguany va portar les millors exploracions dutes a terme per espeleòlegs catalans dins i fora del nostre país, amb una bona acollida del col·lectiu i de la gent del carrer, ja que vuit grups presentaren els seus treballs i explicaren les seves troballes dins d'aquest món que és l'espeleologia. També els nostres companys espeleòlegs gaudiren de les mines del nostre municipi, i quedaren molt sorpresos per la construcció i la bellesa d'alguns passatges que hi ha al seu interior.

També la col·locació d'una placa commemorativa del nostre trentè aniversari, al fons del Montserrat Ubach, va ser un dels moments més significatius d'aquests trenta anys, ja que la col·locarem al costat d'una altra placa que havia estat posada allí feia vint-i-cinc anys pels nostres fundadors.

M'oblidava de consignar l'activitat més important que duu a terme el grup i que és la col·locació del pes

sebre a la cova del Patracó, on participem tots, familiars i coneguts, gaudint d'una petita exploració i d'un dinar de germanor on el bon humor i la festa són els principals ingredients.

Els projectes són molts, però principalment cal seguir fent espéleo, nous reptes i noves inquietuds. Les mines és un d'ells: cal acabar el seu arranjament, per a la qual cosa l'Ajuntament ha de deixar-nos la seva salvaguarda, i ens cal poder

seguir tenint accés a totes elles per a poder continuar la nostra tasca.

Tenim una petita zona que estem prospectant i, ara per ara, sembla que té futur, hi tenim, doncs, moltes esperances de trobar alguna cosa interessant des del punt de vista espeleològic. Seguir cercant nous fenòmens, siguin càrstics o d'un altre tipus, la qüestió és fer espeleologia. Darrerament també fem treballs de topografia a Collserola en antigues mines, tant d'aigua com de minerals,

*Membres del GERP
actual a la mina
Candeler*

que poden ser molt interessants i d'utilitat per a tots nosaltres.

Pel que fa al nostre futur, som un grup petit, però gran d'esperit, i com tots els grups d'aquesta mena de característiques, anem vivint el dia a dia. Potser demà serem més grans i tindrem altres preocupacions, ara per ara, però, continuem el nostre camí dins la foscor de les coves, de les mines, o de qualsevol cosa que tingui relació amb el nostre esport científic (més ciència i molt d'esport). Lluitem per sobreviure, però la veritat és que passem una mala època, com d'altres

entitats petites, perquè l'espéleo no capta tanta gent com seria el nostre desig i el jovent està per altres menesters. Quedem els antics i algun de jove que vol seguir les nostres passes. Encara que no ens falta il·lusió, el futur és tan imprecís com que toqui la grossa, però seguirem endavant, de ganes no en falten.

I que la matinada ens sorprengui mirant el cim dels nostres anhels, i la foscor dels avenços porti la pau als nostres cors. Molta espéleo i molta muntanya!

LA SEAS I EL GERP

(Una història d'amor i desamor)

Francesc Riera i Prenafeta

La pretensió d'aquest escrit, més que fer un recull cronològic de les exploracions realitzades pel Grup Espeleològic Rats Penats durant els disset anys de vivència comuna amb la SEAS, és fer una visió retrospectiva de com van anar les relacions del Grup amb l'entitat excursionista.

Per als primers anys m'he basat en les informacions facilitades per l'amic Juli Ochoa, membre fundador del GERP, i en la lectura i anàlisi dels diferents escrits apareguts als butlletins de la SEAS — especialment en el

període 1970-1974 — que fan referència al GERP i que serveixen no solament per a conèixer l'activitat espeleològica duta a terme, sinó també el tarannà i la implicació d'alguns dels seus membres, fins i tot la vocació poètica d'alguns altres, i on queda palès també el binomi amor-odi que ha presidit sempre les relacions entre la SEAS i el GERP des de la seva adhesió a l'entitat excursionista l'any 1971. Pel que fa als darrers anys he recorregut a les meves vivències personals com a implicat directe en el desenllaç final.

La tardor de l'any 1969 un grup d'adolescents de l'Agrupament Escolta Martin Luther descobreixen el món de l'espeleologia i decideixen formar un grup d'espéleo, que inicialment anomenaran «Els Talps»,

nom que abandonaran poc després perquè ja hi havia un altre grup que el duia, i que finalment es denominarà «Rats Penats».

Paral·lelament, a la SEAS i a través del seu butlletí, sabem que aquest mateix any de 1969 va haver-hi una certa activitat espeleològica i fins i tot un conat de creació d'un grup en la Secció. L'article de Lluís Ramban aparegut en el número 33 corresponent al mes d'abril, titulat «Resposta», ens confirma aquest extrem: *Ben cert que el grup d'espeleologia no existeix com a grup. Però existirà quan vosaltres ho vulgueu. L'espeleologia vol dir entrega total. La tasca que es pot fer no és per adonar-se'n en un sol*

dia; és l'esforç de tot un grup on no hi ha individualismes, perquè es té necessitat dels altres. Puig que sé que molts de vosaltres teniu interès, us ajorno per al proper més de setembre per tal de fer un Curset a la nostra secció [sic]. Efectivament, uns quants mesos més tard trobem la convocatòria d'un primer curset d'espeleologia a realitzar els dies 12, 19 i 26 d'octubre, curset organitzat per membres de l'ERE del CEC. El butlletí del mes de novembre ens confirma la realització del curset, afegint-hi, però, a mode de crítica, el fet que *quasi hi havia més monitors que cursillistes [sic].*

A començaments de l'any 1970 l'espeleologia segueix essent present

Membres del GERP l'1 de maig de 1970 al massís de Garraf. D'esquerra a dreta: Miquel Àngel Rañé, Juli Ochoa, Lluís Navarro, Ricard García i Joan García. Foto de Francesc Garrigós.

dins la Secció Excursionista, així trobem, per exemple, dins el programa d'activitats una passada de diapositives i un col·loqui sobre cavitats a les illes Canàries a càrrec de Jordi Massagué. També dins la llista de material de la SEAS del gener de 1970 hi apareix un casc d'espeleologia. En el noticiari de la publicació excursionista del mes de maig, l'article «Operació Garraf-70» ens informa de la participació del company Lluís Ramban en l'exploració del riu subterrani de la Falconera.

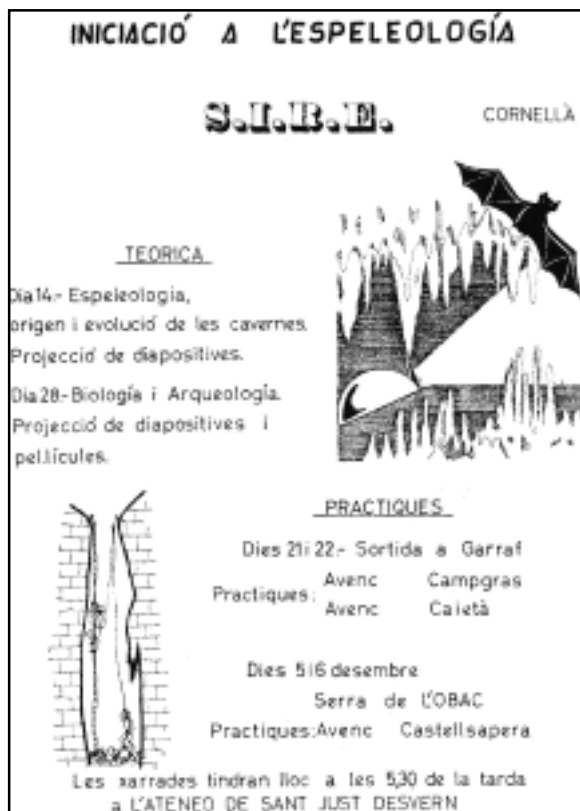
En el butlletí número 47, d'abril de 1970, trobem la primera referència i intent de captació del nounat GERP: *Hi ha un grup d'espeleòlegs al nostre poble — creiem que pertanyen al grup escolta Martín Luther King, del que encara no en sabem res — que realitzen activitats d'una manera sovint. Oferim aquest Butlletí per si desitgen comentar-nos les seves activitats, punts de vista, futur, etc.* [sic]. La crida degué tenir el seu efecte, car el mes de novembre d'aquell any, el GERP organitzava un curset adreçat als socis de la SEAS, amb sortides als avencs de la Fragata, Campgràs i Querol, al Garraf, i a l'avenc de Castellsapera, a la serra de l'Obac. El mateix butlletí de la SEAS ens explica, però, que el GERP en aquells moments encara està vinculat a la SIRE de Cornellà. No serà fins al mes de setembre de l'any següent (1971) que el GERP s'integrarà a la SEAS, arran d'unes converses mantingudes amb Gaspar Orriols i Joan

Urpinell, aleshores membres de la Junta de la Secció Excursionista, previs contactes amb J. A. Domínguez, el qual sembla que féu d'intermediari, segons explica Lluís Navarro en el butlletí de març de 1971.

Les paraules de Juli Ochoa reflectides en el seu monogràfic sobre els primers anys del GERP i referides a aquest moment són prou explícites i simptomàtiques del que passarà anys després: *La nostra arribada com a grup diferenciats i ja organitzats va motivar en el si de la SEAS una doble reacció: d'un cantó l'acceptació oberta i sincera d'un gran nombre de companys; i de l'altre el rebuig i animadversió de certs sectors minoritaris que sempre ens han considerat una gent diferent d'ells, com si fóssim l'enemic dins de casa seva.*

De tota manera, l'entrada dels espeleòlegs va ser en general ben rebuda a la Secció, fins a l'extrem que la taula de redacció, l'octubre de 1971, afirma que aquesta nova especialitat *ha pres amb força en varis dels socis que abans veiem sovint pujant i baixant pics* [sic].

El clima de bonança durarà poc. A la tardor de 1972 un escrit — inicialment anònim — que hom penjà al tauler d'anuncis de la SEAS i que amb el títol «*Como mantequilla al sol*» criticava la davallada d'activitats espeleològiques dels darrers mesos, desencadenà un atac enfurismat contra la presència del GERP a la Secció. La taula de redacció del butlletí de setembre – octubre se'n féu

Any 1970. Cartell dissenyat per Miquel Àngel Jiménez Colás, corresponent al primer dels cursets que els membres del GERP (llavors encara dins la SIRE de la UEC de Cornellà) van impartir als companys de la SEAS. Col·lecció Juli Ochoa i González.

ressò, però no publicà l'escrit perquè no anava signat. El número següent de l'esmentada publicació, mitjançant l'article «El GERP a examen», constitueix un veritable plec de càrrecs contra el GERP. Signat per uns enigmàtics Joan i Jordi —és de suposar que la taula de redacció sí que en coneixia els cognoms—, aprofitava la polèmica creada per la nota del tauler d'anuncis per a llançar un atac en tota regla. L'article comença matisant la presència de dos grups diferenciats i en oposició: *hem observat l'actual polèmica que ha esclatat entre*

socis de la Secció i els membres del grup espeleològic «Rats Penats», i segueix amb el que serà sempre —a vegades amb raó— el cavall de batalla dels detractors del GERP: la manca de participació en l'organització, la no exposició permanent de les activitats realitzades, i la no integració de la totalitat dels membres del GERP com a socis de la SEAS, actitud agreujada, a més, per la manca de pagament de la quota interna per part de la pràctica totalitat dels membres del GERP. A més dels tres arguments principals, s'es grimeixen altres

consideracions — íntimament relacionades amb els anteriors i que denoten el desconeixement dels signants de la realitat del Grup — com són la pretesa manca d'organització interna, la no realització de cursets i la tardança (?) en la regularització federativa. Respecte a aquests darrers punts cal dir que la mateixa Junta de la SEAS afegí al darrer moment un full ciclostilat, dins el mateix butlletí, on desautoritzava punt per punt aquell conflictiu article. El GERP sí que tenia la seva junta, sota la presidència de Josep Nicolás Bellido, tenia reglament propi i participava continuadament en les juntes de la Secció, on en el moment del conflicte tenia tres delegats (un d'específic d'espeleologia i altres dos encarregats de tasques ordinàries de la SEAS); d'ençà que s'havien integrat a la SEAS, tot just feia un any, ja havien participat en dos cursets, un de Bioespeleologia i un altre de tècniques de progressió impartit per l'ERE — el grup més acreditat en aquells moments — i des del GERP s'estava preparant un curset per als membres de la SEAS que ho desitgessin. I pel que fa a la tardança en la regularització federativa, caldria veure els condicionants conjunturals del moment quant a Comitè Catalano-Balear d'Espeleologia i la seva dependència de la Federació de Muntanya. L'escrit acaba dient que el GERP, en l'any que porta d'existència dins la SEAS, l'únic que ha fet

és beneficiar-se de la dotació econòmica anual, crear problemes de material, local i federació, i actuar d'esquena a l'entitat on pertany. Déu n'hi do, quin bon començament!

Tornant al detonant que donà peu a aquest esplaïament de sentiments contraris, el pamflet «Como mantequilla al sol», cal dir que l'autor era Miquel Àngel Rañé, i la seva finalitat no era altra que actuar com a revulsiu per als companys del GERP, que sembla que havien entrat en un cert estancament. El fet, però, és que, a més de despertar les ires dels espeleòlegs, que al darrere de l'escrit hi veien els tradicionals opositors del GERP dins la SEAS, aquests van aprofitar l'avinentesa per a descarregar els seus atacs en les juntes setmanals i a través del butlletí.

Sigui com sigui, les aigües ben aviat van tornar al seu curs normal i, així, a la primeria de l'any 1973, a la llista de membres de la nova junta de la SEAS, sota la presidència de Fulgenci Baños, trobem dos membres del GERP: Francesc Parra com a vocal d'espeleologia i Miquel Àngel Rañé com a vocal del Butlletí. En el butlletí número 72 corresponent a març-abril apareix per primer cop a la portada el logotip del GERP amb l'afegitó: «Adherit al Comitè Catalano-Balear d'Espeleologia».

Aquesta tònica de bona entesa i de *feed-back* seguirà fins a la pràctica dissolució l'any 1975 del GERP de la primera època. La mili, els nous vents de llibertat i canvi social, la dedicació

quasi exclusiva d'alguns membres a altres activitats esportives: submarinisme, esquí, etc., fan que el grup es difumini.

Mentrestant, una nova generació d'espeleòlegs —ells encara no ho saben— s'està enforçant, són un grup de joves de quinze i setze anys pertanyents a la SEAS que, atrets per la fascinació del que és diferent, comencen a alternar o, més ben dit, a combinar sortides de muntanya amb visites a cavitats.

Cap a l'any 1976 els contactes fins aleshores esporàdics amb alguns dels membres del GERP comencen a fer-

se més habituals, no en va tenir la mateixa afició. Els «veterans», que fins aleshores ens miraven encuriós i potser amb una certa recança com a intrusos que érem en el seu vell món —el qual havien anat deixant pels diversos motius esmentats—, ara ens acullen obertament i amb les seves «batalletes» ens induïen cada cop més a endinsar-nos en el món de «l'espéleo». És el moment de transició i contacte entre les dues primeres generacions d'espeleòlegs del GERP, i fou al Pou de la Calella a l'Estartit, on en Xavier Montón i en Carles Linares,

Membres del GERP el 14 d'abril de 1990 a la cova Coventosa (Santander). D'esquerra a dreta: Albert Riera, Juli Ochoa, Francesc Riera, Jordi Prenafeta, Xavier Monton (tapat parcialment per una columna), Oriol Rigat i Sergi Morente. Foto de Miquel Garcia.

representants ambdós de la nova for-
nada, realitzaren la primera sortida
conjunta amb «els vells».

Aquest torna a ser un moment
àlgid de l'espeleologia dins la SEAS;
els veterans, esperonats per aquesta
nova generació que els ve darrere,
sembla que tornen a revifar, així ho
demostra una carta datada a finals
d'octubre de 1977, que Jordi Farràs
com a president de la SEAS adreça al
Comitè Català d'Espeleologia per
comunicar-los que el grup espeleo-
lògic reprèn les seves activitats com
a tal, sota la presidència de Josep
Nicolàs Bellido, de vint-i-set anys
d'edat, el qual ja havia estat president
anteriorment. La carta s'acompanya
d'una relació de membres
pertanyents «oficialment» al GERP:
Josep Nicolàs i Bellido, Juli Ochoa i
González, Miquel Àngel Giménez i
Colas, Miquel Àngel Rañé i Blasco,
Francesc Parra i Carbonell, Lluís
Navarro i Gómez, Felip Linares i
García, Joan Nieto i Camps, Josep M.
Rañé i Blasco, Marcel Casellas i
Navinés, Joan Vilaplana i Comín,
Francesc Cabot i Cortada, i Pere
Costa i Linares. Malgrat tot, aquesta
revifalla no deixarà de ser un foc
d'encenalls.

L'any 1978 les noves generacions
ja han assolit un paper capdavanter
al GERP, iniciant-se en campanyes
com la de Tivissa i continuant poste-
riorment amb la de Gandesa i l'estu-
di i catalogació de les mines d'aigua
santjustenques, treballs que foren
tots publicats.

El 27 de març de 1985, el GERP
de la SEAS s'adhereix a la Federació
Catalana d'Espeleologia. És també
durant aquest mes que es redacta i
aprova un nou reglament intern, el
qual, a instàncies de la Federació
d'Espeleologia, es tramet a la Direc-
ció General de l'Esport per a quedar
registrats en dit organisme de la Ge-
neralitat. Per tractar-se d'una subsec-
ció, la DGE reclama els estatuts de
l'entitat mare: l'Ateneu. I aquí
comencen els problemes.

El GERP ja fa anys que forma part
de la SEAS i la majoria d'espeleòlegs
del grup en som socis. Es tracta,
doncs, de legalitzar una subsecció
(GERP) d'una secció (SEAS) d'una
entitat cultural (l'Ateneu) dins
l'organisme burocràtic que gestiona
l'esport català (DGE). Posats en con-
tacte amb Francesc Castillo, aleshores
president de la Secció Excursionista,
li exposem el cas i ell ho con-
sulta amb la Junta de l'entitat mare,
l'Ateneu. A resultes d'això se'ns fa
lliurament d'un llibret de l'any 1945
amb els estatuts de l'*Ateneo Sanjustense*,
on entre altres perles, diu
que els minusvàlids de guerra
(«nacionales», és clar!) i els membres
de Falange Espanyola (no especifica
si de l'autèntica o de l'altra) tenen
dret al lliure accés a l'entitat i a qual-
sevol de les seves seccions. Tot i així,
nosaltres, volent solucionar com més
aviat millor el tema burocràtic per a
poder gaudir de la llicència federati-
va i la corresponent assegurança,
presentem els esmentats estatuts

del 1945. En arribar a la DGE aquests són rebutjats, i els companys de la Federació així ens ho fan saber, sense poder amagar un cert to d'ironia. Comuniquem la situació als companys de la Junta de la SEAS i aquests a la de l'Ateneu.

Passa el temps i, malgrat la nostra insistència, ningú no sembla implicar-se en l'assumpte. D'altra banda, la Federació, a requeriment de la DGE, ens insta a regularitzar la situació; ja fa dos anys que fan els ulls grossos. L'afer pren un caire tibant quan, en una junta de la SEAS, l'aleshores secretari ens nega el nostre torn de paraula al·legant que som uns intrusos i que no tenim dret a gaudir del local excursionista. Davant d'aquesta actitud, amb el suport aparent del silenci de la resta de membres assistents a la junta, decidim abandonar la reunió i convocar —ja fora de la SEAS— una reunió general extraordinària amb els membres del grup espeleològic.

A la reunió extraordinària celebrada el 14 d'abril de 1987 es decideix prescindir dels lligams estructurals amb la SEAS, tirar endavant el nostre reglament orgànic i constituir-nos com un grup independent. Així ho fem, i donada la manca de seu social, aquesta s'establirà durant uns quants anys, a efectes legals i de notificacions, al domicili particular d'un dels companys, però les reunions periòdiques les fem al cafè de l'Ateneu. Finalment ens podem federar sense cap mena de dificultats

alienes i el GERP és registrat com a tal a la DGE.

Posteriorment ens assabentem per diferents companys de la SEAS que l'actitud del secretari sembla ser una postura minoritària a la qual la majoria no dona suport. De fet, però, el GERP, sense voler-ho, ha trobat en la seva nova identitat tot un seguit d'avantatges que fan inviable tornar enrere: el tema federatiu solucionat i una subvenció anual íntegra per part de l'Ajuntament. Malgrat tot, els qui érem socis de la SEAS ho seguim essent, i les relacions amb els amics excursionistes no s'han trencat pas, fins i tot pel que fa a participació seguim fent les xerrades i sortides de divulgació amb les seccions infantil i juvenil de la SEAS com en els anys anteriors.

BIBLIOGRAFIA

Butlletins de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, núm. 33 (abril 1969), 40 (novembre 1969), 42 (gener 1970), 46 (maig 1970), 47 (abril 1970), 56 (març 1971), 62 (octubre 1971), 69 (setembre – octubre 1972), 70 (novembre – desembre 1972), 71 (gener-febrer 1973), 72 (març-abril 1973)

Juli OCHOA GONZÁLEZ: *Els primers anys del GERP (1969 – 1976)*. Sant Just Desvern, primavera de 1995.

Francesc RIERA PRENAFETA: *Història del Grup Espeleològic Rats Penats. Treball inèdit*. Sant Just Desvern 2000.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de novembre del 2000

— En aquesta reunió han estat aprovades les noves Bases del Concurs de Fotografia de la SEAS que representen un important canvi, en relació a les tres anteriors edicions, consistent en obrir la possibilitat de concursar a tot el poble havent eliminat la necessitat que les fotos fossin fetes durant alguna excursió de l'anterior temporada de la SEAS, tot i que un dels premis seguirà essent destinat a la millor foto feta en una activitat de la nostra entitat.

— Ha estat celebrada per la Junta la notícia de l'admissió com a membre de ple dret de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) a la Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme (UIAA). El fet representa un reconeixement autònom de la FEEC al marge de la Federación Española (FEDME) a nivel internacional.

— Hem analitzat la 5ª Caminada Popular feta el 29 d'octubre de 2000 coincidint tots en l'èxit assolit amb la participació de 364 caminadors que ens han felicitat per la nostra organització. Hem comentat el fet que uns dies abans de la Caminada el Patronat de Collserola va arribar a dir-nos que aquesta no es podia fer

si no ens posàvem d'acord amb el caçadors per evitar problemes. L'acord fou possible però a la Junta s'ha mostrat la disconformitat que hi hagi cacera en una zona de parc no solament durant la Caminada sinó a tots els caps de setmana per la qual cosa es demanarà a l'Ajuntament un debat més ampli sobre aquest tema.

Reunió del 4 de desembre del 2000

— A les eleccions de la Federació d'Entitats Excursionistes (FEEC), que tenen lloc al desembre, la Junta acorda donar suport a la candidatura de l'actual president Bernat Clarella perquè considerem que la FEEC ha realitzat una important tasca de renovació i modernització d'aquest organisme, pel que cal no estroncar el camí iniciat.

— Ha estat comentat el curs d'esquí de muntanya que tindrà lloc durant els mesos de febrer i març. Aquest curset considerem que és una bona iniciativa per aconseguir obrir-nos a tot el poble amb activitats adreçades als joves.

— El secretari de la FEEC accepta Joan Fernàndez com a representant d'un centre excursionista, en aquest cas la SEAS, al Patronat de Collserola.

— Han estat comprades dues noves tendes per tal de renovar les antigues existents que ja eren en força mal estat.

UN SOCI UNA CADIRA

La campanya “Un soci una cadira” que hem dut a terme amb motiu de les obres del local a causa de la compra de 30 cadires noves, ha estat un èxit amb la contribució econòmica voluntària de 46 socis la qual cosa ens ha permès recuperar sobradament la inversió feta. Moltes gràcies a tots.

ADREÇA E-MAIL

Us recordem que si ens faciliteu la vostra adreça e-mail us inclourem en la llista de distribució que us permetrà de rebre informació periòdica d'interès excursionista. La privacitat us la garantim. Podeu donar-nos-la a través del nostre correu electrònic jgiro@eresmas.net

TENDES DE CAMPANYA

Us informem que a finals del 2000 hem comprat dues tendes igloo, de 4 places, amb la finalitat d'anar renovant el material disponible per als nostre socis.

LLICÈNCIES FEDERACIÓ

Si voleu aconseguir la tarja de federat per a l'any 2001, podeu fer-ho a través de la SEAS posant-vos en contacte amb Joan Gironès al telèfon 93 3722184. També podeu trobar més informació sobre modalitats i preus a la nostra web www.florsloreto.com/seas.

HORARIS DEL LOCAL

Dimarts, de 8 a 9 del vespre
Dimecres, de 9 a 10 del vespre
Divendres, de 8 a 9 del vespre

«L'ONA EXCURSIONISTA»,
EL PROGRAMA
DE LA SEAS
A RÀDIO DESVERN,
FM 98.1,
CADA DIMARTS
DE 19,30 A 20 h.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXV, núm. 232

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Jordi Gironès, Antoni Anguera, Ferran de la Fuente, David Buenacasa i Pau Mora (taula de redacció), Elisabeth Bart (tramesa), Eulàlia Nuet (correcció de textos) i Josep Nuet (autoedició).

Índex

Portada: Sortida del Gerp a la cova del Manel	
Calendari	92
Editorial: El GERP i la SEAS	93
El GERP avui i demà, per Lluís Julià i Jimeno	94
La SEAS i el GERP (una història d'amor i desamor), per Francesc Riera i Prenafeta	96
Informació de la SEAS	104

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES